

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Nevarni ljudje.

Stražar: Kam oče?

Župan: V Gorico poklonit se cesarju.

Stražar: Nezaupamo več županom, gotovo greste **demonstrirat** se slovensko zastavo. (ga preišče).

Župan: Daleč smo prišli na Goriškem, da se že slovenske trobojuice. bojè Ali morda mislijo, da bi ž njo tudi laške anarhiste dražili.

Poslušajte ljudje, kaj Kinezi in Mongolci v Aziji govoré.

(Brivčevovo izvorno poročilo.)

Ke so evropejski bataljoni zasedli sveto mesto Peking in šli skoz cesarski dvor, so rekli Kinezarji in Mongolci: zdaj pride zlo, zdaj pride veliki boj. —

Ko se je zvedelo, da misli cesarska hiša iz rodu Madju bežati na zahod (Peking leži na vzhodu Kitaja) — za veliki kitajski zid, — so se vsi Evropejci prestrašili in zbežali v Kyahto. To je dragi moji »značilno za ves položaj«.

Kinezarji ne marajo več za Peking, mislijo zidati drugo stolno mesto, — ker se bojno polje vedno bolj razširja.

To vam pojasnim še drugače: Bokserji so na potovanju po cesarstvu in ž njimi prijatelji cesarske hiše. Oni se širijo vedno bolj proti zahodu v Mongolijo in ni jim priti za hrbet dokler držita z cesarjem njih papež Daili Lama in Mongolski kan Tušetuhan. — Samo Rusija bi iz Sibira zamogla z veliko močjo stopiti jim za peto. — Pot bi peljala skozi puščavo »Gobi« (kjer pa ne rastejo gobe) na Kalgan.

V mestu Urgu je tisoč kozakov ali te pušča zvitih Tušetuhan na miru. Da bi pa ti obvladali Mongolijo, bi bilo toliko kakor, ako bi stotnija vojakov v Trstu hotela strahovati celi Avstriji. Pomnite, da Mongolci so začeli misliti na politiko in to je zdaj prva od strahovitega Čingiskana sem. Ta je bil pred stoletji navalil na Evropo.

Zdaj se še ne ve na koga uharijo

Mongolci, ali na Evropejce ali na Mandju dinastijo t. j. na cesarsko hišo.

Tušetuhan, katerega Rusija na prsih ogreva, pravi, da njemu je mar le — mir; zato je misijonarje ki so k njemu prišli, hitro poslal iz dežele, da si je ubranil bokserjev, pa tudi da bi zelo občutljivim fanatičnim bokserjem vzel priliko nezadovoljstva.

Kako misli ta silni kan vzdržavati mir — se ne ve! — Ako se vzdrži v Kini sedanja dinastija, kateri je tudi on prisegel zvestobo, bode branil, da ne pridejo bokserji in kitajska vojska — čez kitajski zid. Seveda to se zgodi le za slučaj, da Rusija ne prične kaj »nevarnega« proti Mongolcem.

Pomislite, da v mestu Urgu sestoječa ruska posadka je za 80 odstotkov vzeta iz mongolskih vojakov. Rusija je jako previdna. Sicer pa ne morejo tako lahko bokserji čez Kalgan. Pred Kalganom je soteska in na roba iste stoji trdni samostan francoskih lazaristov.

Ko je v Čili začelo vreti, so ti lazaristi začeli oboroževati, spravili so dva stara topa na obzidje; nakupili si mnogo pušk in smodnika. Tako so držali v »šahu« državno cesto Kalgan-Kyahta, koder potee sibirski železnica. — Že so bili prišli tja bokserji (Brivčev poročevalec jih je gledal skoz peršpetin iz samostana) ko so pa zagledali na robu soteske močno trdnjavo so zbežali.

In kaj se vam zdi, morda so za takrat res ti lazaristi ovarovali Rusijo pred bokserji in celo Evropo pred Mongolci. Kan Tušetuhan je bil menihom hvaležen, ker ni bil še pripravljen na odpor. Ako ta

»viekönig« pripozna kitajskega velikega kana (cesarja) se lahko vojna v Kini vleče nedogledno. Tušetuhan »varuje mir«, ostane li z Rusijo in Kino prijazen in se šele pozneje odloči na katero stran veter piha.

Ako se »za to« odloči, stati mora mu Rusija nasproti zvezanimi rokami — in mora čakati; kajti vojna proti celi Mongoliji in Kitaju združenim — bila bi za Evropo strašen požar iz katerega bi kitajska zmešnjava dobivala vedno večje snovi.

Ako se pa Tušetuhan oprostí zvestobe do dinastije kitajske, to je, če vidi, da je ista izigrala, potem te bo smatral kakor samovladar Mongolov ter bode za ljubi mir hotel utakniti se med Rusijo in Kino kakor »pufferstaat«.

Mož je zvit, a dvema gospodoma ne bo služil.

Na vsak način bo ta rumeno-politi lisjak stvari taki sukal v severni Kini, da ostanejo zmešane nedogledno.

Za slučaj pa da Rusija prepriča tega »kana« in ga k sebi priveže, da se bo sam čutil še bolj Rus kakor Mongol potem bi bilo drugo. Je pa še ena mogoče, namreč, da bi Kinezarji tako pritisnili nanj, da bi bil sam prisiljen iskati moči pri Rusih. No, potem bi postala vsa kitajska aféra — ruska privatna stvar. Evropa bi morala biti v tem slučaju Rusiji hvaležna.

Ako še dodam, da se tukaj vse tako vrši, da bi se upeljal ravno zadnji slučaj; da kan je že vse oborožil do grla, brez da bi ljudstvo kaj sanjalo o tem, tedaj bodo Brivčevi čitatelji na jasnem, da stvar ni še pri koncu.

Povem Vam, da v severni Kini se bo igrala še posebna interesantna tombola.

PODLISTEK.

Krancelj s pripadki vred.

Podaje: „Povž“.

III.

Po isti slavni predstavi o kateri sem uže zadnjč lagal, začel je naš Krancelj dolg čas prodajati ne vede kaj bi začel. Ljudje pripovedujejo, da je od samega dolzega časa — zrastel za 15 cm! Za novo delovanje so mu bile obnemogle vse duševne in telesne sile radi prenapetega dela na Jamski Ivanka. Spati ni mogel, ker je postal nevrastemičen; v cerkev hoditi ni več moda, za bokale prazniti — treba biti Prešern! kaj začeti? Zevati? — ali zevanje napravi široka usta, z zobmi pa stoji uže davno tako tako! Kam časom V takem duševnem razpoloženju nahajamo sedaj Kranceljna. Za srečo so priredili v

T. šaljivi koncert. Vspored je bil sledeči: 1. Ražem: komunski trobec; 2. Krancelj: skakajoči solo; 3. dr. Vrhmoški: juridična disertacija o pravnem razmerju med bolho in ženo; 4. Krancelj: zbor 16 desiranih mačk moškega pola. Da spregovorimo nekolikr o zadnji točki. Kranceljnu je bila prišla slučajno v roke neko stara zgodovina iz časov francoske revolucije; ko je knjigo bral, prišel je bil med drugim tudi na neko godbo iz življenja Ludvika XXXV. Vsebina dogodbe je ta: Ludvik XXXV. je zahteval od patra Gašperja, naj mu priredi komično muziko. Da vstreže Gašpar svojemu gospodu je zvezal svinje po slavnosti na stroj s škalani za rep in jih začel zbadati z železnimi vilami; posledica tega je bila da je njegova Debelost Ludvik XXXV. kmalu potem naslajal svoja ušesa na tej divnej svinske har-

moniji. — Kranceljnu ni šla ta stvar iz glave; tudi on je hotel nekaj tako originalnega napraviti; poskusil je z mačkami. Kupil je 386 mačk ter izbral iz njih 16 najbolj muzikaličnih in to samo mačke moškega pola. Mačke ženskega pola je popolnoma isključil, pa ne morda radi tega, ker ni bilo prostora v šoli kakor v Rojanu pri Trstu, ampak radi tega, ker se je bil prepričal da maček in mačka vkup ne harmonirata zmirom. Teh 16 mačk je za rep zvezal — seveda po starosti — in jih začel ščipati po taktu. Kmalu je imel »mačje orglje« samo da vse piščalke niso hotele funkcionirati! Z izvenredno pridnostjo je vender le dosegel da je »skup spravil« navadno pesem: Čuk se je oženil! — Na dan koncerta pa — nesreča je hotela, da je bila ravno sobota, in ta dan ima maček svoj dan

Tako poroča Brivčev korespondent in popotnik iz Urge v Mongeliji.

U r g a, dne 14. avgusta 1900.

Vsem evropskim Slovanom:

azijatsko-rusko-mongolsko-kitajski pozdrav!

Tu-In-Tam-Van-Dram-Sam.

Tukaj se izve kako se med Slovenci nemško-laška špraha širi.

Draga mija Polonca!

Z velikim frajtam prejela sem ozi tvojo litero. Predno pa kompliram in ti fertik napišem kveste cajle te anka lepo pegrisam in te hočem enpisl potroštati v tvojim mizarabelem dinstu. Ko sem forige voche z lukamatijem prirajžala neh Trieste bilo mi je ašaj longbajlig po tebi; adešo je birklih use drugače u tem serbieiji ko frijer. Meneštro imamo sempre mizarabl, na sontak smo imeli rižipiči z kapucam, za nohtmal pa polento in zaroštani bakala. Anka jas sem poflisana glih tisto jesti kakor di kuedige heršoft. Oštarija tajé pa pohrusten hier niks festen, bail sempre po italieniš šprehen. Veš da se mi to zvo ferdrisa, da sem čisto zmešana kot kranski ričet. —

Oevinkov kaprol me usaki abend pred haupt partonam aufborta, kjer se cupisl u našej libšaft pomeniva. Za tvoj uomenstog te bom štruce komisa in pomaranč poslala; saj so prav bilig u enej kišti po ajllhut na tvoj atres in franko, da boš kapišala kakšno žmoht imajo soldati za menažo. Tvojo kontrofjo pošlji mi na recepis: čita — žardin, restante, franka Trieste. Atres pa spodej.

— doživel je Krancelj se svojimi muzikanti strašanski fijaško. Seveda da je nastal radi tega prav beztakten homerski smeh po vsej dvorani in neki prijatelj je Kranceljnu rekel, naj drugikrat rajši mačke ženskega pola dresira! Radi tega mu je Krancelj tako zausaico prismodil, da je dotičnik kar na kup zlezel; tega »prizora« pa slučajno ni bilo na programu in policija je hitro poklicala Kranceljna na odgovornost. Obsodili so ga na 20 kron globe. Razume se samo ob sebi, da je »interpeliral«, ali radi svoje male postave je tako malo imponiral sodnikom, da je vseh treh inštancah zgubil pravdo; zato je tudi jako nerad plačal to globo, in ni čuda da še sedaj rad plačuje vedno s protestom.

Omenjeni nevspeh ga je pa tako potrl, da si je »naprej vzela« da ne pride 3 mesece iz hiše. Radi tega so mu pa lasje

Še jedno ti morem useglih pemeerkat kako smo učeraj z kaprolam taneali, da je kar veter pihal, alston odškripi mi še ta pisem nazaj. Adešo te pa anka jest lepo pegrisam čez barke in doline, kušnem in ostanem tvoja franjdšaftarea

Špela Klovasar
Oberkuharea pri Signor Piano.

Jezična Polonca.

XVII.

Vse jedno se šika, de kej povem, kako se m' godi v mojem dinst, čeprav se ne sme vselej glih vse plavšat.

Per belj postarnih ldeh sem, koker sem že zadabout povedala. Gospod so prov golant, prov fleten mož, k' nikomer nič žalga ne stré. Frava so precej debela pa le en fatar je na njih; pse imajo prav rad, po trjé al štirjé majhneh krot je zmirej per hiš, pa ne tak, k' so kej k

dolgi postali in o svoji zasluženi jezí na svoje sorojake se je zaklel, da si ne bo nikdar več lasi strigal in da pojde od doma. — Iz tega leta, 1. j. iz leta 5896 po Adamu imamo še jedne »regimentno« od njega. — Nekega dne se je sprehajal Krancelj po t — škem »korsu.« Pred nji m: hodila neka žena z jerbasom jajce na glavi odzad pa ji je visela neka vrvica. Krancelj v misli vtopljen in opzivši to vrvico, šel je hitro do žene in ker je mislil, da je ta vrvica ona vrvica, ktero je bil napravil na »lajerkastnu« na »Sokolovi maskeradi,« potegnul jo je .... ali glej vruga, mesto da bi začelo v lajerkastnu gosti, je začela žena vpiti ker se je jerbas zvrnil in jajca »zlomila« Kmalu je bil spremstvu dveh železnih mož pred sodnikom; žena ga je radi jajce tožila! Kakor mi je sam Krancelj pravil bili so ž njim na sodišču

nue, ampak tist, k so mejhen več koker mačke in nad vsakem kajfajo.

Koj k' sem jest peršla k hiš, so m' jih strašno na sree položli, de jim b' b'ia dobro kuhala in jih na špencir vodila, kadar bi oni ne imel cajta. Zofe in stol so vsi povaljan in raztrgan, po cimrih pa diši po vse sorte grvieih in tolk bolh je, de se kar vidjo, k' skačejo. Zato sem jih mogla že večkrat z žajfo umivat in štriglat, pa sem jih tud lasala, de so kar evilil.

Un dan zjutraj pridejo gospod k' men v kuhajo, k so šli frava s psi — dva so imel na špencir, in me vprašajo:

»Ti, Polonca, al ti maraš tele majhne krote, k so zmirej lden pod nogam in kajfajo, de vse skoz ušesa gre?«

»Nikar nej ne zam rjo, gaadljiv gospod,« pravim, »men niso prov neč všeč, pa kaj čem. Jest sem tuki le v dinst, pa mi more bit prov, kar je gnadljive frave volja.«

»Ja, ja, to že vem,« reko na to, »al vendar b' raj imala, de b' teh podgan ne blo, kaj ne?«

»I no, se ve« —

»Dobro,« reko, »jest b' jih tud rad los bil.«

»To je Njim pačlohka, k' so gospod, kar jih, pa je.«

»Ja, govori se že lohka, al strit, to je kaj družga. Sej sem že večkrat probiral, sem jih pustil v vodo pometat, pa polej je bil jok in stok v hiš, frava so dobil krč, niso maral ne jest ne pit, nazadnje ni blo drgač, de sem mogel sam preskrbet jim druge. Tukaj ni družga mitelna, kakor če b kdo znal toko nardit, de

zelo prijazni; prosili so ga naj sede, zraven pa so mu postavili iz same spoštljivosti, do njega dva — policaja! Prisodili so mu 20 gld. globe ali dva dni ono sobo v kterej se solnce »igra,« za hrano pa mu ponudili čik, česen in šnops! Seveda da je Krancelj precej interpeliral, ali je prav brez potrebe v vseh treh instancah propadel. Neka stara devica, ki je mislila, da jo Krancelj vzame, mu je posodila 20 gld. Od veselja je on komponiral ono veselo pesem pokojnega Trubarja: »Srečna jajca« v duru. V kakem duri ne vem! ker ta kompozicija se še ni objavila; dotična devica je namreč še vedno devica!

Kako je on »miserere« komponiral, prihodnjič kaj omenim, ker moram prej sam malo študirati; jaz se namreč na muziko toliko razumem kakor kmet na »londkarto!«

b' se psi fravi prestudili, de b' jih sami spodli. Ali veš ti za kakšen tak mitel?«

»Zagiftajo nej jih,« rečem jest.

»To nič ne pomaga, bom mogel poleg drugih dobit. More bit kej belj konštnega. Če si kej taega zmisliš, de bo kej ratal, ti bom kupil najlepš ta velk facanetelj, nej košta, kolker hoče.«

Jest premišlujem in tulitam, pa dolg mi nič kunštenga v glavo ne pade. Kar se spomnim, de bo kmal fravin god, grem k' gospod noter in pravim:

»Ali Njih pravi pekantarji kej za god perneso?«

»O seveda, prav veseli jih to!«

Na pergliho: če b' jim tist Njih pekantarji, k' hodjo sém zvečer karte špilat« —

»Ja, ja, vrag vzemi vse, sem jih tud do grla sit. Te stare sitaeže tud le zato trpim, k frava ne more bit brez kvar-tanja. Pridejo večtal zato, de zastonj večerjajo in še kaj dnarja odneso, ker zgubil od njih nobeden še ni nič.«

»No vidjo, tok je prov; če bo ratal, kar sem jest stuhtala, bodo frej obojih psov in lačenbergarjov.«

»Polej ti pa kupim še kijkljo al kaj družga, kar si boš zbrala,« reko gospod. »Povej mi tvoj plan.«

Jest jim vse razložim in k' sem fertek, plosknejo v roke in b' me bli od veselja kmal' objel, če b' se to za njih šikal. Vam tga še nočem povedat, de bote belj firbēni.

Takole je polej blo:

Zjutrej, k' so šli frava ven, k' je bil dež in v dežji svojih carteljaov niso seboj jemal, de b' se ne zmočil in ne prehladli, sta peršla dva fanta s trugo, pograbila pse, djala jih vanjo in nesla seboj. Frava pridejo nazaj, pree zamerkaajo, de cartelčkov ni, in začno delat strašen špehtakelj, de kar vsa hiša škep leti. »Kaj jest vem, kje so psi,« reko gospod, »zakaj si jih pa tako nase pervadla? K' si šla ven, sta vdrila za tabo; jest jih ne bom lovil in če s jih ti sama zgubila, jest ne morem za to.«

Frava brž spet dero na retovž in puste po vsem mest ven klicat, de so se trije psički zgubili in kdor jih prinese nazaj, dobi dober lon. K' so dam peršli, so se pree vlegli in jokal, jedli pa nič; men so pa zašafal, de morem brž vsacega not pustit, ki bi pse pernesel.

Pa ta dan ni blo nič, jest sem dober vedla, zakaj ne. Gospodu sem pa rekla:

»To bo slab, če guadljiva frava ne bojo neč jedli.«

»O, nič se ne boj, sej žiher mal skumra Le tih bod, pa stori, kar sva sklenila?«

Zvečer pride ta prvi lačenbergar in hoče it v cimer. Jest ga vstavim in rečem:

»Neoj ne bo nič, guadjiva frava so bolam.«

»Bolni?« praša lačenbergar, »kaj jim pa fali?«

»Pse so zgubli.«

»Tako?« reče zamišljen, »i, kdaj bojo pa zdravi?«

»Kadar namest teh psov dobe druge,« je moj antvert.

»No, jih bojo že gospod kupil.«

»Ne verjamem. Dons so rekli, de oni jih ne bojo. Če jih frava očijo imet, nej, s jih kupjo sami, al pa nej jim jih kter drug pernese.«

»Aha, aha,« mrma lačenbergar, »že zastopim. Pojuteršnim je fravim god in vsak let sem kej mejhnga za vezilo pernesel. No, dobro, je glih lepa legvat, da se fravi posebno perkupim.«

Lačenbergar gre, jest se pa v pest smejem. Za njim pride ta drug, s tem je glih tak pogovor, tud s ta trekim, četrtim in petim; blo jih je namreč pet, de so mogli vendarle kvartat, če b' glih dveh ne blo.

K' so vsi odšli, pridejo gospod ven in vprašajo, koko je blo. Jest jim vse povem, oni se smejejo v pest, jest pa tud.

Drug dan je bil strašno pust, fravo je vse bolel, še dohtar je mogel prit. S tem so pa gospod pred durmi preh nekaj šeptal; Kaj je blo, noter nisem mogla slišat. Frava so pil samo eno šalo župe, polej so pa v postlji obrnil se na uno stran, pa z nobenmo neč govorili.

Pa nej bo dost za dons. Frihonič bom povedala, kako se je naprej zgodlo, de se bote gotov smejal, k bote bral.

Za zdej pa adijo!

Vaša

Polonca.

kuharica v Iblan,
per eneh stareh ldeh.

Regula vitae.

Na skrajnost gledaj tukaj,
na skrajnost gledaj tam!

A srednji pot pa voli
ti pametno si sam!

Društvene krčme pri Kitajcih.

Čuj Brivec, kaj ti povem; neki dan sem srečal tvojega potovaleca Pavliho, spustila sva se v pogovor ker sem želel kaj zanimivega zvedeti in nisem se varal. Pri-povedoval mi je, kako je potovrl po Kitajskem, kakor je tebi že znano. Pri tej priložnosti ga prašam: Pavliha povej mi, kako so pa »društva« po Kitajskem? »Kakor pri nas« pravi on. Lahko bi ti kaj zanimivega povedal o njih.

»Neki dan sprehajal sem se po pekinskih ulicah kar se ustavim pred neko hišo. Nad vrati je visela deska z napisom:

»Krčma konsumnega društva v Pekingju uvedla je za svoje ude teh le deset zapovedi:

1. Veruj samo v našega krčmarja.

2. Ne imenuj našega krčmarja, ker noben ud ne mara več, njega imena slišati.

3. Posvečuj vse svoje moči društvu in kadar boš vse spolnil te bo krčmar za plačilo iz krčme sunil.

4. Spoštuj krčmarja in krčmarico, ako hočeš da te bodo iz krčme vrgli in boš dolgo na ulici ležal.

5. Ne ubivaj posode; ta posel prepusti krčmarju, ker je bolj spreten za to.

6. Ne preštevaj denarja, katerega ima krčmar in ga ne da iz rok.

7. Ne kradi; bolje je da se obrneš do odbora tega društva pa dobiš kolikor ti drago po 4⁰/₀.

8. Ne govori nikoli resnice proti odboru; ako nočeš biti zaničevan.

9. Ne poželi nikoli v krčmi kaj jesti kadar si lačen, ker bi tako zastonj čakal da zakurijo ogenj.

10. Ne želi biti postrežnik v tej krčmi ker ta posel oskrbujejo neki odborniki in podpredsednik. No, to naj bi še bilo.

»Dragi Pavliha« mu rečem, zdaj sem šele spoznal, kako daleč so ti kinezarji za Evropejci. »Še bi ti kaj povedal, mi pravi ali zdaj nimam časa ker se mi mudi v Gorico.«

Jakob z Vrha.

Tako je,

Da naj ne gre, ga je prosila;

Da naj ostane je ihtela;

»Če ljubi greš, jaz moram vmreti!

Ostani! Kaj bom jaz trpela!«

Nje prošenj ni poslušal. Šel je.

In ona tuge ni mu vmrla:

Že drugi dan ljubeznipolno

Drugemu v oko je zrla.

Starogorski.

Tržaške vesti.

Osebna vest. Včeraj je on, Banelli pregledal vse oslovske štale; bil je jako zadovoljen in se je o temu tudi vrlo laskavo izrazil. Zvečer je bil na lokandi banket; napivalo se je mnogo in hvalilo napredek v nar. gospodarstvu.

Tržaški Sokol. Z velikim veseljem beležimo vest, da je bil »Tržaški Sokol« prisiljen premestiti svojo telovadnico v ulico Coroneo, ker je bila dosedanja telovadnica v »zelenem hribu« pretesna! Nadejamo se, da bo kmalu tudi nova telovadnica pretesna — v kar nam Bog pomagaj!!

Srečni Slovenci! Suha veja avstrijske ravnopravnosti poganja vendar še od časa do časa kako zeleno peresce; samo poiskati je treba ta čudež! Tako je naletel tudi naš poročevalec, ki je napravil ne dolgo temu mal izlet na ital. slov. bojno polje — nehote tudi v sl. e. kr. davkarijo, kjer je opazil, da so napisali okolu orla samo nemško-laški. Kaj mislite, da je to dar »Piccola«? — kaj še! — Le počakajte; že še razvije ta orel svoja stara krila v avstr. parlamentu! — No prav za prav: z veseljem naj pozdrave Slovenci tega orla, ker nobeden Slovenec ni prisiljen da bi razumel nemški ali laški in radi tega ne obstaja nemško-laška davkarija zanj; tako je vsaj oproščen tistega sitnega plačevanja davkov!

Ravnopravnost in zdravje. Slučaj je vreden, da ga objavimo.

Na nekemu mestu našega slov. Trsta zidajo novo hišo. Kakor je uže pri vsakem zidanju navada, tako je tudi tukaj pribita mala tablica, ki zabranjuje vsakemu »nepotrebniku« vhod. To je popolnoma v redu, ali to pa ni popolnoma v redu, da je tukaj napis samo v nemškem in ital. jeziku in ne tudi v slov. jeziku! Kaj sledi iz tega? Dvojno! Prvo: da Slovenci niso »nepotrebniki« v Trstu, in to nam je jako všeč, drugo: da bi hoteli morda primamiti tja kacega Slovenca, da bi prišel v dotiko s kako opeko, kar bi pa bilo zopet vrlo nevršeč! Dobro bi bilo ako bi naši poslanci spregovorili o temu na kompetentnem mestu moško besedo!

Obrnjen mandat in reklama. Volitve so znova razpisane in za to treba agitacije in popularnosti! Kako se doseza ta cilj, nas najboljši uči on, dr. Angeli. Da bi tudi širši sloji zvedeli kaj o njegovem »delovanju« je prenesel svoje »delo« celó pred — tribunal! (V parlamentu opravljajo to »delo« navadno ministri se slov. poslanci! op. hudomušnega stavea.) — In glej vruga

— mož je postal popularen! Mi mu ne zavidamo, pač pa zavidamo njegovim volilem, ki so od »panem et circenses« zadovoljni samo z »circenses«!

Dražbe „premičnin“. V nedeljo, dne 30. febr. 5999. leta po Adamu se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okr. sodišča za nemogoče stvari vršile sledeče dražbe premičnin: na governu: § 19. tem. drž. zak., istotam: koš prošenj za slov. šolo, istotam: 100000 kilov slov. interpelacij; na magistratu: vsi načrti o bodočem tržaškem vodovodu, istotam: utoki slov. davkoplačevalcev.

Vremenski vestnik. Včeraj: kritično (o ključu Koerberjevem). Danes: kritično; — Tlakomer: vedno večji. — Danes: predpol. in pop. oseka v vseh — žepih.

—Z.

Sonet.

Da vse se najde, če se le išče,
tako sem našel tudi tebe sreča,
odkar me ljubi deklica ljubeča,
deklica lepa, moje zdaj svetišče.

Sree je moje dar, onà svetišče,
tolažbe tu ljubezen mi kipeča,
si išče zmir ko tere me nesreča,
Ah ona mislij vseh je zbirališče.

Oj ti predivno, krasno dete moje,
kako naj bi izrazil ti ljubezen,
ki čuti zate mi sree kipeče.

Po naj, saj pravijo oči mi tvoje,
da ti veruješ v mojo, ah ljubezen,
da ljubiš mene, ti dekle ljubeče.

Ivan Ivanovič

Luka ima svoje misli.

(V društv. krčmi v Barkovljah).

»Prav imate Tomaž, do zadnjega vinarja naj se naredi račun. — Tisti šnofarji se denejo za može, za naprejpostavljene, ki ne znajo deti še pod »take« evek. Komunska rač mora domu. Že pet mesecev leži naša ura v kovačiji na maještratu — kakšni kovači so tam — urlaub! urlaub! Smo hodili od krčme do krčme; kaj imamo zdaj: imamo, da nas zapirajo ob vsaki uri: »issa, che fa giorno!« —

Re sje, našo uro so zapravili, ali so jo nesli štracarjolom: — možje kakšni ste; vse prodaste; mi mladi pa moremo po svetu za trebuchom! —

Ta je komunska ura — issa, credo in deo. Zdaj moramo gledat na solnce. Naredite

na turnu solěno uro. — Zvon naj pride s Kontovela mi ga opletemo. — Možje: »Glejte de kadar bo sobota, ne ostanemo brez kapota. —

Bazoviški zvon in kontoveljski sta gilih taka. — Jaka: prodali so kri in zemljo; — ali smo bili zabiti; zdaj se delajo pa tuje gospodarji. (Glas od sosedne mize) On je pa sam podpisal kontrat, tam za žegnam.

Luka, Luka od Luka Starea: naj bo prokleta moja roka je rekel Kontovele: ako se je moj prst, dotaknil peresa. Ste me videl, kedo me je videl? —

Od sosedne mize: »Ste prodali morje in breg — Cezarju.«

Jaz prodal, mi prodali, kedo je kaj videl no: issa barea che fa giorno! —

Nič nimam pa ko bi kej imel bi foreštu ne prodal. —

(Pri sosedni mizi govore o vojakih). —

Kaj še to ne veste »Unterjaeger« je koprol. —

»To ni res, unterjaeger je meuj ko jaeger.« —

— »Isa, niks verstanden dajē, bin gevezen unterjegar, je več ko jager — on je koprak pa bašta. — Uro so nesli na maještrat — Vi ste šnofarji ne možje... kontoveljski zvon pojde v Bazovico, solěno uro dobimo: issa che fa giorno. »Glejte dé v... soboto... ne... ostanemo... brez kapota. Luka je zaspal.

LETIGRAMI

Sv. Anton. Imamo enega pet-linea, ki nima družice ali jo je zgubil, pa bi rad se družil na tujem dvorišču. Pridi da mu inštaliraš to posebno kokošico, ker sam nima sreče.

Gorica. Slovenski župani pojdejo z slovensko zastavo v srečo na cesarjev sprejem. —

Trst. Staromestne diplomirane deviece so protestirale pred odhodom Dr. Angelija zaradi kvarenja obrti. — Zdaj ko so zvedele, da je še »živ« odšel v blaženo Italijo so se odahnile in pomirile.

Celje 22.-9. Dr. Mravčak pravdni konzulenat ljubljanskega škofa je izstopil iz luteranstva zope v katoliško cerkev in to samo iz ljubezni do Slovencev, ker mu lovijo postrove in srne na škofovi grajščini. —

Celje 23.-9. Tukaj je služil slovenski »angelj« nemško »trotelco«. Ta je angelja spodila, ker »trotel« in angelj vendar ne spadati pod isto streho. —

Volonje. 23.-9. Krvavi porotnik Tišler je prelivel nedavno cvet nemške inteligence

v podobi rudečih kapelj, ki so mu padale iz nosa, ust in glave. — Nemei so zelo navdušeni nad tem nemškim »heldom«. —

Ormož 24.-9. R. Reit se je zavaroval pri banki »Slavij« na življenje, ker se boji da bi ga Pučkovi mrjasei živega ne pojedli. —

Maribor 25.-9. Kaplan Bratkovič postane še pruski operni pevec »die vacht am Rhein« mu že vre iz grla. —

Maribor: 29.-9. Celjski župan je razpisal »nove volitve jedino v slovenskem jeziku«, ker je vendar spoznal da so Nemei po južnem Štajerskem raztreseni kakor bi jih eigan iz torbe zgubil, (Dom.). —

Koroško. Za Grabštajn in Velikovec zahtevajo letos od učiteljev znanje kitajske šprabe — namesto slovenskega jezika. —

Ptuj. Ptujski prošt Fleck je prosil za nemško gimnazijo naklonjenost nebes. Drugo jutro je dobil odgovor: Was auf diesem »slovenischen« fleck so'lte der Himmel die Teutonen segnen. Neimals. —

Ptuj 27.-9. Slovenski dijaki hočejo dokazati, da ravnatelj Gubo, bode zaman kopal nemško jamo v pogubo. —

Županu Orniĝ-u so vrli ptujski fantje, dali pri zadnji slavnosti dobro prežo tobaka pod nos. Živilil!

Lepa Liza.

Vrstnice Lizine že vse so letos se omožile.

Za njo samo ni nikdo baral, za njo samo ni nikdo maral.

Koliko grdih je brez lie rudečih bilo na oklie!

In vse in vse so srečne bile, so može lepe vse dobile.

A gorsega dekleta ni;

župnij devet ga ne rodi.

Je lepo Lizo, neki ljubil, a drugo zdaj nelepo sunbil.

Če vprašaš, kaj je temu vzrok, pove ti v vasi vsak otrok:
»E, lepa Liza je brez dote;
ne ženi nikdo pa sirote.«

Starogorski.

Vsi na ples!

„Zveza tržaške slov. mladine“ vabi vse svoje člene in nečlene na ples, ki ga prireja vsako nedeljo in praznik v veiki plesni dvorani v ulici Rossetti št. 4. (pritljičje), pod vodstvom gosp. plesovodje **I. Umeka**. Prva vaja prične ob 4. uri pop. in traja do 7 $\frac{1}{2}$ ure zvečer, druga vaja prične ob 8. uri zvečer in traja do 11. ure. Vstopnina k prvi vaji **50 stot.** in k drugi **60 stot.** Dame so vstopnine proste.

Na obilno udeležbo uljudno vabi

ODBOR.

Tržaški klerikalizem.

A.: Kaj se ti zdi, ta afëra med župnikom Hrovatinom in kapelanom Stembergerjem?

B.: In nu, ker je Stemberger naroden duhovnik, ki tudi pred tovariši-duhovniki naše krvi mora braniti pravice in čast svojega naroda.

A.: A tako, zdaj umem, od kodi prihaja tisti razupiti — tržaški klerikalizem.

Pogovor dveh možakov v sv. Ivanu.

(Krëma „Trattoria al monte Timignano“.)

Matija. Akramene, Tone, kdaj sva pa govurla midva skept.

Tone. Strela še »Briveca« in tistega, ki je pisal o naju dveh.

Matija. Al' si vidu tistga spaka pisanga. Pravjo, do so mene eld namalale.

Tone. Te niso ne. Saj tudi če bi te Kraševni imajo tako trdo kožo. Pa da je mene deni oni vrag v »foglio«, mene, ki raprezentiram celega Mauronerja v sv. Ivanu — to me je jezilo, ko sem šel predsinočnjem domov. Takrat sem namreč. to zvedu Najrajši bi bil telebnil lojtra in vrë v prvega »bëkara«, k sem ga videl.

Matija. Tudi jest ne morem več vidt' Slovencev. Jest jih jmam zadost.

Tone. Saj vidiš; tisti, ki je deau mene in tebe v Briveca, še našega ubozega, nervoznega kaplana ne pusti v miru. Ubogi, je dober njih patrioto — pa zastonj. Ti liberalci bi ga najrajše utopili v žliei vode!

Matija. So jmël spiet kaj ž njim? Me veselil, de nisem samo jest v »Briveca.«

Tone. Ni bil v Brivecu ne. V Eđinost ga je vtaknil nekdo. Zaradi pridig je bil en kavš. Kaj jim hočeš — tistim liberalcem.

Matija. Naj le jemajo ž njim kar ëjo, samo da pustijo mene v miru. Akramene, kar s pušo ga bom, če me dene kdo še noter v tist'ga spaka.

Tone. Ancora un mezzo, Giorgio!

Matija. Kaj boš mezo! Jur'kar liter prines' ga.

Okolu svetá.

Govori se, da pošlje Avstrija v Kitaj še 4 vojaške godbe.

Cesar Vilim ni imel uže 24 ur nobene govorancije.

Kakor čujemo je srbski kralj Šaša patentiral svojo najnovejšo iznajdbo namreč: »ženite z mašino«

Avstrijski teologi so prišli do prepričanja, da mora biti gospod Belzebub Slovence, ker še sedaj ni avanciral. Še vedno je »obrst« v peklu.

V Atenah so zaprli včeraĝ Diogena, ker je okrog hodil z laterno — brez kolesa.

Govekar je dobil 209 gl. literarne nagrade od vlade; bati se je, da bodo sedaj vsi Slovenci v — tinti sedeli!

Dr. Guido Angeli mora imeti boljši spomin od Mezofanta, ker je hotel zamašiti tu li tisto luknjo, na katero je celo vrag pozabil.

Kakor smo zvedeli, je prosil Vilim naš danes telegrafično Cicerona in Demostena, naj bi mu dovolila, da bo on: »im Bunde der dritte«!

Katoliški »shod« je hotel pokazati, da se Slovenci radi blamirajo, če tudi ni potreba.

Koerber ni hotel samo radi tega sklicati parlament po leti, ker bi mu bilo nemogoče iti v eni noči dva krat v Ischl.

Ker govori iz dr. Šusteršiča sveti Duh, prosili bi ga naj pove, kako se pravi po slovenski: sie volo, sie jubeo...? „ — Ž“

Iz šole na Kranjskem.

Učitelj: Ti Francek, povej, koliko je dvakrat dve!

Francek: Dvakrat dve je tri ali štiri.

Učitelj: Tega ne razumem, kako to?

Francek: Naš oče se djali: »Slovenec« ima dva nasprotnika, Nemec in »Slov. Narod«, »Slov. Narod« ima pa tudi dva nasprotnika, namreč »Slovenca« in Nemec, vsi skupaj so pa vendar samo trije.

Učitelj: Francek, ti postaneš še minister.

!!! Pozor!!!

na izlet na umetniško razstavo v Ljubljani.

Dne 7. oktobra ob 5½ zjutraj odide posebni vlak v Ljubljano. Vožnja stane tja in nazaj 7 kron; vstop k razstavi 40 nov. v gledišče 1. Kr. Pela se bode opera Zrinjski.

Vabilo.

Plesni odsek pevskega društva »Adreja« v Barkovljah priredi jutri v nedeljo 30. t. m. plesni venček. Vstopnina za moške 1 K, ženske 40 stot. Svirala bo popolna Wagnerjeva godba. Začetek ob 4 uri; zvršetak ob 10. Plesni odsek se nadeja obilne udeležbe.

DOPISI.

Na Ferdeniču. »Brivec moj, slabo si opravil posel svoj! Ne vem, ali je bila

tvoja britev skrhana — ali imajo pa kosmatineci tako trde kocine. Povabil te sem bil med drugim na Ferdenič — tje k Pekei. Ubogal si me pač; prišel si, obril tudi; ali kakor rečeno — premalo si segrel volo. Ostalo je mnogo starih dlak. Mislim, da boš moral prihajati bolj pogostoma, ako se ne zboljša stvar. Zadujič sem ti namignil, da čakajo fante in jih lové. No zdaj so se spomnile boljšega. Ta stara, ki ima »barbuček« »alla spagnuola«, si je postavila stražo na vrata. Tam »vahtajo« za njo in ji »meldajo«, če gre po poti kakšen ugoden don Kišot.

O učinku zadnjega tvojega spisa, bi ti moral bolj natančno poročati. Pa — kaj hočeš: vsak varuje svoje kosti. Samo to ti povem, da so tistega »Bizgeca«. Škedenjei dol v mestu nekje prav pošteno pobožali zaradi »Maričke«. Ko jih je začel »akramencati«, so ga položili pod voz. Pa to le samo med potoma. Glavna stvar je, da mi obriješ do dobra zgornje dve.

Prejšnji.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko
priporoča fini brinjevec liter 2 K 40 st., borovničovec liter 2 K 80 st.
Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

Gostilna

pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

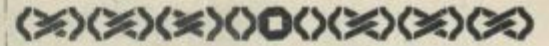
Podpisani priporočuje svojo staro narodno gostilno vsakemu Slovencu ki obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna postrežba o poludne in na večer. — Vozniki imajo na razpolago hleve za konje. — Potniki dobe vsak čas čisto in ceno prenočišče.

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

K r č m a

Trst ulica S. Marco štey. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj: se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p. sloplju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, iz suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☚

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si boji družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča
udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 glđ. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politik ne bi smel biti brez tega lista. ☚

Lastnik in urednik: **Miloš Kamušič**, odgov. urednik **Ante Svava**.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, čevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☚

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne ulege in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prične knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 glđ.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	48.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095,10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalec, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moki — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po niskih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☚

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhac,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR

TRST

Ulica Ponte rosso št. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria.

☛ Svetovne marke. ☚

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu